

המבקשת: **התנועה למען איכות השפיטה בישראל ע"ר 580709574**
ע"י היו"ר יהונתן קפאח ת"ז 024173544
מרחוב שלמה המלך 9, כפר סבא
טל. 058-551-8813 דוא"ל judiciaryquality@gmail.com
בעניין

המאשימה **מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים **1. ערן מלכה (הדיון הופרד)**

2. רונאל פישר

3. רות דוד

4. יאיר ביטון

5. שי (ישעיהו) ברס

6. יוסף נחמיאס (עניינו הסתיים)

7. אביב נחמיאס (עניינו הסתיים)

תאריך: 26/8/2025

**בקשה לעיון בתיק (עדותה של עדי ישעיה) ובקשה להפסקת המינוי של הסנגוריה
הציבורית לרונאל פישר עקב נסיגת המדינה מדרישה למאסר 10 שנים**

בית המשפט הנכבד מתבקש לפרסם את הפרוטוקולים של עדות מזכירתו של עדי ישעיה, ולבטל לאלתר את המינוי של הסנגוריה הציבורית לנאשם רונאל פישר עקב העובדה שהפרקליט עמית איסמן הצהיר בפומבי שהפרקליטות אינה דורשת מאסר מעל 10 שנים (שזו הסיבה היחידה למימון הייצוג של אדם עשיר ועתיר אמצעים על חשבון הציבור). כמו כן להורות לסנגוריה לגבות את שווי שכר הטרחה שניתן על חשבון ייצוג בהעדר עילת ייצוג ציבורי, מרגע שהפרקליט איסמן זימן את הסני"צים למו"מ שעמדת הפתיחה שלו היא פחות מ 10 שנים.

ואלה הנימוקים:

1. עדותה של עדי ישעיה חיונית לבניית אימון הציבור במהלך המתוכנן של הפרקליט עמית איסמן לוותר לרונאל פישר על 10 שנים בכלא.
2. בנודע לבקשה להפסקת ייצוגו של רונאל, הרי שהסיבה היחידה שהסנגוריה הציבורית ממנת לו ייצוג היא חשיפתו ל 10 שנים בכלא. אלא שהחל מ 1/4/2025 כהכנה לריכוך תגובת הציבור

להצעתו של הפרקליט עמית איסמן לרונאל פישר להודות ולקבל על עצמו עבודות שירות, במקום 10 שנים בכלא, החלו להתפרסם "תדרכים" מהפרקליטות לכתבים שונים.

3. כפי העולה, עמית איסמן מפחד מקריאתו לעדות של שי ניצן, וה"פחד" מעדותו שווה ויתור על 10 שנות מאסר. ראו כתבה של גיא פלג מ 30/7/2025. כמו כן חושש איסמן מזימונו לעדות של פרקליט הסייבר חיים ויסמונסקי, ומחשיפה של מסלול האזנות סתר סודי "להעשרת היידע" שקיומו מוסתר לחלוטין מהנאשמים והציבור באמצעות תעודת חיסיון.
4. מרגע שהמדינה, באמצעות עמית איסמן, או שלוחיו, או כפופותיו, במילותיו או מעשיו, ויתרה על מאסר של 10 שנים, התמוטטה העילה לממן את רונאל פישר על חשבון הציבור.
5. לפיכך יש לבטל את המינוי של הסני"צ לרונאל פישר, כך שיתכבד האדון הנכבד לממן את המשא ומתן שיסדר לו פטור מכליאה על חשבון עצמו, וכן יש להורות שהוא ישלם את שווי הייצוג מהרגע שבו התברר שהמדינה ויתרה על דרישת מאסר של 10 שנים החל מ 1/4/2025.
6. הח"מ בעל תעודת עיתונאי בינלאומי.

יונתן קפאח

נצר למשפחת המשפטנים של ציון קפאח

פרשת חנאל פישר: הפרקליטות מגבשת הסדר טיעון מקל; אלון חסן מתנגד: "פוגע בי פעמיים"

הפרקליטות שוקלת למחוק את עבירת המרמה מכתב האישום נגד חנאל פישר – במסגרת הסדר טיעון מקל שצפוי להיחתם בקרוב • אלון חסן, שהעבירה נוגעת ישירות אליו, זועם על המהלך • לפי פרסום ב-N12, ההסדר צפוי לכלול גם תיקונים נוספים בכתב האישום • פרסום ראשון

גיא פלג | N12 | פורסם 30/07/25 16:30

חנאל פישר (ארכיון) | צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

כמעט עשור לאחר שנעצר, נראה שהפרשה סביב עורך הדין חנאל פישר מתקרבת לסיומה – עם הסדר טיעון שמסתמן כמקל במיוחד. לפי גורמים המעורבים בתיק, המדינה צפויה

להסכים למחיקת אחת מעבירות המרמה מהאישום נגדו, זאת במסגרת הסכם שייכתב מחדש ויוביל לסיום ההליך המשפטי בעניינו.

אלון חסן, יו"ר ועד עובדי נמל אשדוד לשעבר והמתלונן המרכזי בפרשת חנאל פישר, יוצא נגד הסדר הטיעון שמתגבש בין המדינה לבין עורך דינו לשעבר. חסן, שמוגדר לפי החוק כנפגע עבירה, קיבל בימים האחרונים עדכון מהפרקליטות על המתווה המסתמן – ולדבריו, מדובר בהסדר "שפוגע בי פעמיים".

אלון חסן (ארכיון) | צילום: יונתן סינדל, פלאש 90

לפי פרסום של אבישי גרינצייג ב-i24NEWS, המדינה שוקלת להסיר מכתב האישום את עבירת המרמה שבה מואשם פישר – עבירה שנוגעת ישירות למערכת היחסים בינו לבין חסן. עוד פורסם שההסכם צפוי לכלול גם שינויים נוספים בנוסח האישום.

חנאל פישר | צילום: יונתן סינדל, פלאש 90

במכתב ששלח עו"ד חן הולנדר בשמו של חסן לפרקליטות מחוז ירושלים, המביע התנגדות נחרצת להסדר המסתמן. לטענתו, ההסכם אינו משקף את חומר הראיות, חוטא לאמת העובדתית שעלתה בבית המשפט – ועלול לפגוע במעמדו של חסן גם בהליך אזרחי עתידי מול פישר, שמיוצג על ידי עו"ד אלי פרי.

לקריאת המכתב המלא – לחצו כאן

"העובדה שמוחקים את עבירת המרמה – זה לא רק ניסיון להקל על פישר, זה גם ניסיון לערער את העדות שלי", נכתב במכתב. "זה הסכם שפוגע בי פעם אחת בכך שהוא חומז שגרמתי לעבירה, ופעם שנייה – בכך שהוא יאפשר לפישר בעתיד לטעון טענות שקריות נגדי".

לפי החוק, המדינה מחויבת לעדכן את נפגעי העבירה בנוגע להסדרים שקשורים לעבירות שבוצעו כלפיהם. חסן, שנחשב לאחת הדמויות המרכזיות בפרשה, כבר הבהיר כי בכוונתו לנקוט צעדים משפטיים אם ההסדר יאושר במתכונתו הנוכחית – לרבות עתירה לבג"ץ. מהפרקליטות לא נמסרה תגובה רשמית. בשלב זה, ההסדר טרם נחתם וטרם הובא לאישור בית המשפט.

חדשות		תוכניות חדשות 12			הגדרות	
ביטחוני	כלכלה	מדע וסביבה	סדר עולמי	מהדורת היום	תנאי שימוש	אודות
פוליטי	ספורט	צרכנות	תוכנית חיסכון	חדשות סוף השבוע	מדיניות פרטיות	פרסמו אצלנו
פלילי	תרבות	נדל"ן	שש עם	מהדורת היום	צור קשר	לפנייה ב-WhatsApp
בארץ	בריאות	תחזית מזג האוויר	אולפן שישי		המייל האדום	הסדרי נגישות
בעולם	דיגיטל	אלימות נגד נשים	פגוש את העיתונות			
חינוך	אחד ביום	תאונות דרכים בישראל	המהדורה המרכזית			
פרשנות	TECH12		חמש עם רפי רשף			

Date : 5/17/2015 10:50:33 AM
From : "Yitzhak Gordon"
To : "yitzy@mail.gov.il"
Subject : FW: איגרת מפרקליט המדינה

מתוך: Lishkat PraklitMedina
ירושלים (UTC+02:00) **נשלח:** יום ראשון 17 מאי 2015 13:50:19
אל: Praklitut-GRP; Praklitim-Artzi
נושא: איגרת מפרקליט המדינה

לעובדי הפרקליטות שלום,

כפי שוודאי שמעתם, ביום חמישי הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד רפ"ק ערן מלכה, עו"ד רונאל פישר, עו"ד רות דוד, ואחרים. זאת בעקבות חקירת מח"ש מאומצת שהחלה לפני זמן רב, הניבה פירות מסוימים, חודשה לאחרונה והניבה עתה כתב אישום רחב היקף.

על-פי כתב האישום, חלק קצין המשטרה ערן מלכה פרטים רגישים מתוך מידע מסווג מחקירות משטרה שהחזיק בנאמנות מכוח תפקידו, עם עו"ד רונאל פישר אשר הפך להיות לו לשותף סוד, וזאת לצורך בצע כסף. עוד מואשם מלכה בכך שלא בחל בשיבוש חקירות סמויות רגישות להן היה שותף ובמכירת מידע מתוכן תמורת בצע כסף, תוך פגיעה קשה בערכי המשטרה. לנאשמים פישר ומלכה מיוחסות עבירות חמורות של מרמה והפרת אמונים, לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, שיבוש מהלכי משפט ועוד.

נאשמת מס' 3 היא עו"ד רות דוד, פרקליטת מחוז ת"א (פלילי) לשעבר, לה מיוחסות עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע ושיבוש מהלכי משפט. על פי כתב האישום, העבירות בוצעו כמה שנים לאחר שסיימה את כהונתה בפרקליטות.

כפי שציינתי באיגרת שהפצתי לכם בשבוע שעבר, כבר ביום שבו נודע שרות דוד נעצרה, חשנו, כולנו, טלטלה גדולה. ההחלטה להגיש נגדה כתב אישום מהווה ללא ספק שלב נוסף וקשה לעיכול בפרשה זו.

יחד עם זאת, כפי שציינתי מיד עם "פרוץ" הפרשה, תמיד האמנו בשוויון הכל בפני החוק ועל פי עקרון זה פעלנו גם הפעם. השאלה שנבחנה על ידינו בעניינה של רות דוד, כלגבי כל חשוד אחר, הייתה אם יש "סיכוי סביר להרשעה". העובדה שרות דוד שימשה כפרקליטת מחוז לשעבר לא שינתה דבר בבחינה זו. משהגענו למסקנה כי יש סיכוי סביר להרשעה, החלטנו להגיש את כתב האישום.

עקב רגישות העניין, ובהתחשב בתפקידה של רות דוד בעבר, הרי שההחלטות המהותיות בעניינה, לרבות ההחלטה להגיש כתב אישום, הועברו על ידי גם לאישורו של היועץ המשפטי לממשלה.

עוד אבקש לעדכןכם כי לאחרונה התקבלו אצל גורמים שונים פניות המעלות טענות להתנהגות פסולה של עו"ד דוד בעת כהונתה כפרקליטת מחוז ת"א, בין השנים 2002-2010. בעקבות זאת הוחלט כי תקויים בדיקה ראשונית לגבי הטענות הללו, כדי שניתן יהיה לגבש החלטה באשר להמשך הטיפול בנושא. בדיקה זו הינה חיונית בעיני ועל כן הוחלט לבצעה.

ברצוני לחזור ולהדגיש כי כתב האישום מייחס לרות דוד עבירות שנעברו מספר שנים לאחר שפרשה מתפקידה ואין להן שום קשר לתפקידה כפרקליטת מחוז.

לסיום, חשוב לי מאוד לציין, כמי שעובד בפרקליטות שנים ארוכות ומכיר את הפרקליטים היטב, כי הפרקליטים הם עובדים מסורים וישרים, שאינם חוסכים כל מאמץ לטובת האינטרס הציבורי. לא ניתן ללמוד מהגשת כתב האישום דבר וחצי דבר על יושרם והגינותם של הפרקליטים ואני מקווה מאוד שלא ימצא מי שיסבור כי זוהי הזדמנות לנגח את הפרקליטות ואת הפרקליטים.

אנו בדרכנו נמשיך. נפעל במקצועיות, בנחישות, ביושר ובשוויון. ללא מורא וללא משוא פנים.

בברכה,

שי ניצן

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, כ"א אדר א' תשע"ו

01 מרץ 2016

מס' מסמך: 004-99-2016-004356

החלטה בעניין חקירת פרקליטת מחוז תל אביב (לשעבר) - הגב' רות דוד

1. בתאריך 15/12/15 התקיים בפני היועץ המשפטי לממשלה הקודם, מר יהודה וינשטיין, דיון בעניין ממצאי החקירה שהתנהלה נגד פרקליטת מחוז תל-אביב לשעבר, גב' רות דוד. בדיון השתתפו ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל ונציגי הצוות שהופקד על החקירה, פרקליט המדינה והפרקליטים שבחנו את התיק, ונציגי המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי). בסיומו של הדיון החליט היועץ המשפטי לממשלה הקודם לגנוז את תיק החקירה נגד רות דוד, מן הטעם שחומר הראיות בתיק החקירה לא מגבש סיכוי סביר להרשעה בעבירה פלילית. כן הבהיר היועץ המשפטי לממשלה הקודם כי בכל מקרה, עבירת מרמה והפרת אמונים, אף לו היו ראיות לביצועה - כבר התיישנה. ועל כן, גם בהתקיים הנחה תיאורטית כי קיימות ראיות מספיקות להרשעה בעבירה זו, לא קיימת אפשרות משפטית להעמיד את רות דוד לדין פלילי כיום.

2. קודמי לא הספיק ליתן החלטה כתובה ומנומקת, ועל כן הובא הענין בפני לאחר כניסתו לתפקיד.

לאחר שבחנתי את חוות הדעת והנימוקים להחלטת קודמי, שמצאו ביטוי בפרוטוקול הדיון שהתקיים בפניו, ולאחר שקיימתי ישיבה נוספת עם כל הגורמים הרלוונטיים, מצאתי שאין מקום לשנות מהחלטתו, ואני מסכים עמה. להלן יפורטו נימוקי ההחלטה, אך תחילה אביא את תקציר העובדות הרלוונטי.

3. בתאריך 5/5/15 החליט קודמי כי חומר הראיות שנאסף על ידי המחלקה לחקירות שוטרים בפרקליטות המדינה, במסגרת חקירתם של מר רונאל פישר ורפ"ק ערן מלכא, מגבש תשתית ראייתית המצדיקה את חקירתה של רות דוד כחשודה בביצוע עבירות פליליות בתקופה שלאחר שסיימה את תפקידה כפרקליטת מחוז ושימשה כסניגורית, והנחה את המחלקה לחקירות שוטרים בפרקליטות המדינה לעשות כן.

היועץ המשפטי לממשלה

4. בתאריך 14/5/15 החליט קודמי להעמיד לדין את רות דוד בגין ביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט. זאת, במסגרת כתב האישום שהוגש על ידי המחלקה לחקירות שוטרים בפרקליטות המדינה נגד פישר ואח' לבית המשפט המחוזי בירושלים [ת"פ 15-05-28759].

כמו כן נמצאו בחומר החקירה, ובחומר אחר שהועבר לעיון קודמי, ומצוי בתיק החקירה, ממצאים שהעלו חשש לכאורי שרות דוד ביצעה עבירות מתחום טוהר המידות בתקופת כהונתה כפרקליטת מחוז תל-אביב (פלילי). אף שממצאים אלו לא גיבשו באותה עת חשד סביר לביצוע עבירה שיצדיק פתיחה בחקירה פלילית נגד רות דוד, הרי שלנוכח החשיבות הציבורית במיצוי הבירור העובדתי של המקרה, שנבע, בין היתר, מבכירות התפקיד אותו מילאה רות דוד בתקופה הרלבנטית, הנחה קודמי את משטרת ישראל לקיים בדיקה מקדימה בהקשר זה.

5. בתאריך 11/6/15, לאחר בחינת ממצאי הבדיקה המקדימה, ובפרט נוכח קיומן של אינדיקציות מסוימות לכך שרות דוד קיבלה פריטים יקרי ערך מפישר בתקופת כהונתה כפרקליטת מחוז ובזמן שפישר היה מייצג בתיקים שהתנהלו במחוז שרות דוד עמדה בראשו, החליט קודמי כי התגבשה תשתית ראייתית המצדיקה את חקירתה של רות דוד כחשודה בביצוע עבירות מתחום טוהר המידות בתקופת כהונתה כפרקליטת מחוז תל-אביב (פלילי), והנחה את משטרת ישראל לעשות כן.

6. חקירת משטרת ישראל התמקדה בעיקר בבחינת השאלות האם רות דוד קיבלה מתנות מפישר בתקופת כהונתה, וככל שכן, מה היה טיבן וערכן של מתנות אלה; כן נחקרה השאלה האם הייתה מעורבות של רות דוד בתיקי פרקליטות בהם הייתה זיקה לפישר כמייצג, וככל שכן, מה הייתה טיבה של מעורבות זו. לצורך כך נבחנו תיקי פרקליטות המחוז בהם הייתה זיקה לפישר או למי ממשרדו, נגבו עדויות מפרקליטים שטיפלו בתיקים אלה, מפרקליטים נוספים, ומעובדי משרדו של פישר, וכן נחקרו כחשודים רות דוד, פישר, הקבלן יאיר ביטון ורפ"ק ערן מלכא, ונתפסו מידי רות דוד פריטים שעל פי החשד קיבלה מידי פישר וביטון.

7. אלה הם עיקרי הממצאים שעלו מתיק החקירה:

רות דוד כיהנה בתפקיד פרקליטת המחוז החל משנת 2002 ועד לשנת 2010. בשנת 2004 לערך התפתח קשר אישי בין פישר לרות דוד, אשר כלל גם מפגשים משותפים בארבע עיניים בחדרה של רות דוד בפרקליטות, והלך והעמיק עם השנים שחלפו. קשר זה המשיך גם לאחר פרישתה

היועץ המשפטי לממשלה

של רות דוד מהפרקליטות. זמן מסוים לאחר סיום כהונתה כפרקליטת מחוז, רות דוד החלה לעבוד יחד עם פישר במשרד עורכי הדין שלו.

בסביבות שנת 2007 או 2008, התפתח קשר אישי גם בין רות דוד לביטון (שהיה מקורב לפישר), שכלל מפגשים עם פישר ובלעדיו.

ביחס לקבלת מתנות על ידי רות דוד, נמצא בחקירה כי במהלך כהונתה כפרקליטת מחוז - קיבלה רות דוד מפישר שני עטים של חברת "מונט בלאן" בשווי כולל משוער של כ-2,500 ₪. כן קיבלה ביום אחד כמות גדולה של זרי פרחים ומעת לעת אף קיבלה מספר עציצי סחלבים. ההערכה המשוערת לשווי הכולל של מתנות אלו (הפרחים והעציצים) היא של כמה מאות עד כמה אלפי שקלים. בנוסף נחקרה הטענה כי רות דוד קיבלה מפישר גם שעון יקר ערך בשווי של כמה אלפי שקלים, אך על פי ממצאי החקירה, אף שנמצאו אינדיקציות לטענה זו, לא ניתן היה להגיע למסקנה וודאית בעניין זה. הגם שלא ניתן לקבוע במדויק אימתי במהלך כהונתה ניתנו הפריטים שהוזכרו לרות דוד, כפי הנראה אלה ניתנו בשנים המאוחרות של כהונתה כפרקליטת מחוז, שנים בהן לא נמצאה מעורבות של רות דוד בתיקים בהם פישר שימש כמייצג, כמפורט מטה.

כן נמצא כי רות דוד קיבלה מביטון **לאחר סיום כהונתה**, ככל הנראה במסיבה לכבוד פרישתה, תיק וצעף של חברת "לואי ויטון". כן נתן לה ביטון שעון יקר ערך בשווי של כמה עשרות אלפי שקלים. מחומר הראיות שנאסף לא ניתן לקבוע ממצא ודאי בשאלה מתי הוענק השעון, אף שנעשה מאמץ חקירתי לברר נושא זה, אך ישנן אינדיקציות ממשיות התומכות בכך כי הוא ניתן לרות דוד רק לאחר פרישתה.

ביחס לטיפול רות דוד בתיקים בהם ייצג פישר, נמצא כי בין השנים 2004-2006 רות דוד **לא** הדירה עצמה באופן מלא ומוצהר מטיפול בתיקים אלה. אך בשנים שלאחר מכן, לא נמצאה מעורבות שלה בטיפול בתיקים בהם ייצג. לגבי התיקים בהם נמצאה מעורבות של פרקליטת המחוז, נבחנה האפשרות כי רות דוד פעלה בתיקים אלה באופן פסול, על מנת להיטיב עם פישר. במסגרת זו נערך עיון בתיקים, ונגבו הודעות מאת הפרקליטים אשר טיפלו בהם והם נשאלו באשר למידת התערבותה של פרקליטת המחוז בניהול התיקים ובקבלת ההחלטות המרכזיות בהם. בחינה זו **לא העלתה אינדיקציה כלשהי לקבלת החלטות מוטות או לא סבירות בעקבות התערבות של רות דוד.**

היועץ המשפטי לממשלה

כך, למשל, נבדק תיק הפרקליטות בעניין שוקי משעול, ולא נמצאה בו ראייה שיכולה ללמד על קבלת החלטות מוטות או השפעה זרה על דרך קבלת ההחלטות בעקבות התערבותה של רות דוד. הפרקליטות החליטה בשעתו על הגשת כתב אישום נגד משעול, והוא הורשע בדין. בית המשפט המחוזי בירושלים דחה את ערעורו על ההרשעה, ובקשת רשות ערעור שהגיש בנדון לבית המשפט העליון נדחתה אף היא. הכרעת הדין המרשיעה שניתנה נגד שוקי משעול הפכה חלוטה.

אלו הם עיקרי ממצאי החקירה.

8. אשר לחשד לביצוע עבירת שוחד, סבר ראש אגף חקירות ומודיעין כי אין ראיות לגיבוש עבירה זו. אשר לחשד לעבירת מרמה והפרת אמונים, סבר ראש אגף חקירות ומודיעין כי התיק התיישן.

9. פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), הביאו בפני קודמי, כמו גם בפני, כל אחד לחוד, את עמדתם ביחס לחומר החקירה. **דעת שניהם הייתה, כפי שיפורט להלן, כי לא ניתן להעמיד לדין פלילי את רות דוד - לא בגין עבירה של קבלת שוחד ולא בגין עבירה של מרמה והפרת אמונים - ומשכך יש לגנוז את תיק החקירה.** פרקליט המדינה הבהיר כי מסקנתו האמורה התקבלה לאחר שקיים דיון מקיף עם בכירים נוספים בפרקליטות המדינה, שדעת הכל בדיון שקיים בפניו הייתה דומה.

א. ביחס לחשד לעבירת השוחד:

פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) הביעו עמדתם כי אין בחומר הראיות שנאסף כדי לבסס עבירה של מתן שוחד מפישר לרות דוד, לא מצד הנותן ולא מצד המקבל. זאת בשים לב לקיומה של חברות עמוקה בין השניים, לכך שלא ניתן להוכיח כי המתנות שניתנו לדוד ניתנו "בעד פעולה" הקשורה בתפקידה, כנדרש להוכחת עבירת השוחד, וליתר נסיבות הענין. כן סברו שאין בסיס לעבירת שוחד מצד ביטון לרות דוד.

היועץ המשפטי לממשלה

ב. ביחס לחשד לעבירת מרמה והפרת אמונים:

פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) מסרו כי עמדתם היא שבנסיבות העניין לא ניתן לבסס תשתית ראייתית מספקת המלמדת על מעשה העולה כדי עבירה פלילית של מרמה והפרת אמונים על פי המבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון.

אקדים את המאוחר ואציין כי השניים סברו שבכל מקרה, המעשים שנחקרו ככאלה שעשויים לגבש עבירת מרמה והפרת אמונים, נמצאים מחוץ לתקופת ההתיישנות, ועל כן, גם אם היה נמצא בחקירה די ראיות להוכחת מעשים המגבשים עבירת מרמה והפרת אמונים, הרי שלא ניתן היה להעמיד לדין בגינם מפאת מחסום ההתיישנות.

ביחס לשאלת התגבשות העבירה עמדתם היא כי הגם שנמצא שלרות דוד הייתה מעורבות כפרקליטת מחוז בטיפול במספר (קטן) של תיקים בהם ייצג פישר (או מי ממשרדו), בעיקר בין השנים 2004-2006, לא ברור מחומר הראיות האם בתקופה זו - שהייתה כאמור תקופת תחילת הקשר החברי בין רות דוד לפישר - כבר שררה בין השניים חברות ברמה כזו שבגינה היה על רות דוד להימנע מלהיות מעורבת בתיקים בהם פישר ייצג. כן הבהירו כי המתנות אשר נתן פישר לרות דוד יכולות לשמש כאינדיקציה לחברות עמוקה, אלא שהחקירה לא העלתה ממצאים ברורים לגבי השאלה אימתי במדויק ניתנו המתנות, והראיות מצביעות על כך שהמתנות ניתנו ככל הנראה בשנים המאוחרות של כהונתה, תקופה בה דוד כבר הדירה עצמה ממעורבות בתיקים בהם פישר ייצג. בנסיבות אלה, אין בחומר הראיות כדי להוכיח, ודאי לא ברף הראיות הדרוש בפלילים, כי מעורבות דוד בתיקים בהם ייצג פישר הייתה באותה תקופה בה כבר התבסס הקשר המשמעותי יותר ביניהם. עוד הצביעו על כך שממצאי החקירה לימדו כי בתיקים בהם ייצג פישר, טיפלו כמטפלים עיקריים מטעם המדינה פרקליטים מנוסים, שהפעילו שיקול דעת עצמאי, ולמעשה מעורבותה האישית של רות דוד בתיקים אלה - גם בשנים בהן עדיין היתה מעורבת בהם - הייתה מועטה.

לכך הוסיפו כי גם אם החקירה הייתה מניבה ראיות מספיקות כדי להוכיח ברף הדרוש בפלילי שרות דוד הייתה מעורבת בטיפול בתיקים בהם ייצג פישר, בשלב בו התקיימו קשרי חברות עמוקים ביניהם, ובכך הייתה מצויה במצב של ניגוד עניינים, הרי שבהתאם לפסיקת בית המשפט בנושא, לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים בנסיבות תיק זה. זאת, נוכח העדרן של ראיות המצביעות על השפעה זרה ופסולה מצד רות דוד על ניהול תיק

היועץ המשפטי לממשלה

כלשהו, במטרה להיטיב עם פישור; וכן בהתחשב בעובדה כי הקשר בין השניים, שלא היה מבוסס על אינטרס כלכלי ממשי של דוד, היה בין עובד ציבור למייצג, שהאינטרס שלו הוא בעוצמה נמוכה מזה של בעל דין הנוגע בדבר.

עוד הבהירו השניים כאמור, במנותק ממסקנתם כי אין די ראיות להוכחת עבירה פלילית, כי גם אם היה ניתן להוכיח ברף הדרוש בפלילי שרות דוד הייתה מצויה בניגוד עניינים שיכול היה לגבש עבירה פלילית של מרמה והפרת אמונים, הרי שמעשיה שנחקרו ככאלה שעשויים היו ללמד על התגבשות העבירה הפלילית, מצויים כבר מחוץ לתקופת ההתיישנות, ולכן ממילא לא קיימת אפשרות בדין להעמידה לדין פלילי.

עם זאת, פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) הדגישו כי הם סבורים שאף שלא נמצאה תשתית מספקת להעמדה לדין פלילי, הרי שמעשי רות דוד כפי שהתגלו בחקירת המשטרה היו בעייתיים ולא ראויים לפרקליטה בפרקליטות המדינה, ובודאי שלא לפרקליטה בדרג כה בכיר. כן הודגש על ידם, כי לולא היתה התיישנות על המעשים, היה מקום לשקול נקיטת הליכים משמעותיים נגד רות דוד לפי חוק המשמעת של עובדי המדינה בגין הממצאים כפי שעלו בחקירה.

10. כאמור, קודמי בחן את חומר הראיות וחוות הדעת שהונחו בפניו, ומצא לאמץ את עמדתם של פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) לפיה יש לגנוז את תיק החקירה נגד רות דוד בעילת העדר ראיות מספיקות להעמדה לדין פלילי.

11. לאחר שבחנתי את הדברים לא מצאתי לשנות מהחלטתו של קודמי.

תפקידה וייעודה של התביעה הכללית הוא לאכוף את הדין נגד עבריינים; לוודא יישום נכון של עקרונות הדין הפלילי; לפרש את הנורמות, ולהתאימן לחיי השעה ולצרכי המציאות.

ייעודה של התביעה הכללית מקרין מטבע הדברים גם על מעמדם של הפרקליטים המכהנים בה. ייעוד זה מחייב כי הפרקליטים יהיו לא רק בעלי כשרון, ידע, בקיאות ומיומנות משפטית. הוא מחייב כי פרקליטים ישמרו גם על סטנדרט התנהגות גבוה במיוחד בתחום טוהר המידות.

היועץ המשפטי לממשלה

התואר "פרקליט המייצג את המדינה" מחייב את נושא התואר להתנהגות שתשמר את מעמדו ומעמדה של התביעה הכללית בעיני הציבור. אמונו של הציבור בתביעה הכללית וביושרם של הפרקליטים המשרתים בה הוא תנאי הכרחי לשמירת ההצדקה המוסרית להפעלת סמכות אכיפת החוק.

התנהלותה של רות דוד כפי שהתגלתה בחקירה היא בעייתית ואינה עולה בקנה אחד עם נורמות ההתנהגות המצופות מפרקליט בפרקליטות המדינה, לא כל שכן פרקליט בדרגה כה בכירה. קיימת בעייתיות בכך שפרקליט מחוז מקבל מתנות בשווי אלפי שקלים מסניגור המייצג לקוחות בתיקים המתנהלים מול פרקליטות המחוז בה הוא מכחן, אף אם הוא מדיר עצמו מטיפול אישי בתיקים אלה. זאת, במיוחד עת פרקליטים במחוז עדים לחברות אמיצה זו הכוללת הענקת מתנות. עם זאת, לא כל התנהגות שהינה בעייתית מבחינה אתית או משמעתית הינה התנהגות המגבשת עבירה פלילית.

עוסקים אנו במשפט פלילי, שמושכלת יסוד שלו היא כי לצורך העמדה לדין פלילי, על חומר חקירה לבסס סיכוי סביר להרשעה, וכי על התביעה הכללית להוכיח במשפט את אשר טעון הוכחה.

עצם המצאות של עובד ציבור במצב של ניגוד העניינים אינו מהווה בהכרח עבירה פלילית. "לא כל מצב של ניגוד עניינים, אף אם יש בו פסול מבחינה מינהלית או מבחינה מוסרית, מוביל בהכרח לעבירה פלילית" (ע"פ 1877/99 **מדינת ישראל נ' בן עטר**, פ"ד נג(4) 695, 700 (1999)). ניגוד עניינים משתרע על מגוון רחב של מצבים. כך הבהיר בית המשפט העליון כי "חלקם של המצבים נתפס כ"פגם אסתטי" גרידא, שאינו הפרה של איסור משפטי. חלקם, אף שיש בו הפרה של איסור משפטי, מהווה עבירה משמעתית גרידא (ראו פרשת אבו חצירא, עמ' 704). חלקם נופל לגדרו של האיסור הפלילי". (דנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס**, פ"ד נט(4) 385, 415 (2004)). לעניין גיבוש האיסור הפלילי בשל מצב של ניגוד עניינים נאמר כי: "... אין די בניגוד עניינים בלבד. נדרש "פגם מחמיר נוסף". פגם מחמיר זה מתבטא בדרישה כי תתקיים פגיעה מהותית בערך המוגן" (שבס, 417).

12. בדומה לקודמי, גם אני הגעתי לכלל מסקנה כי חומר הראיות אינו מגבש סיכוי סביר להרשעה בעבירה פלילית. זאת מן הטעמים שהובאו על-ידי פרקליט המדינה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי), כאמור לעיל. החקירה לא הניבה ראיות בעוצמה מספקת להוכחה של רכיבי העבירה, וכן בהתאם לפסיקת בית המשפט בנושא מרמה והפרת אמונים לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים בנסיבות תיק זה. זאת, כאמור, נוכח העדרן של ראיות המצביעות על השפעה

היועץ המשפטי לממשלה

זרה ופסולה על ניהול תיק כלשהו, במטרה להיטיב עם פישר; וכן בהתחשב בעובדה כי הקשר בין השניים, שלא היה מבוסס על אינטרס כלכלי ממשי של דוד, היה בין עובד ציבור למייצג, שהאינטרס שלו הוא בעוצמה נמוכה מזה של בעל דין הנוגע בדבר. יתר על כן, מעשיה של רות דוד אשר נחשדו כמגבשי עבירת עוון מצויים כבר מחוץ לתקופת ההתיישנות, ולכן גם אם מבחינה תיאורטית הראיות היו מגבשות עבירה פלילית מסוג עוון, הרי שלא קיימת עוד אפשרות להעמיד את רות דוד לדין פלילי כיום.

סופו של דבר, לא מצאתי לנכון לשנות מהחלטת קודמי, ואף אני סבור כי מכל השיקולים שפורטו לעיל יש לגנוז את התיק, וכך אני מחליט.

א.כ. מ. 476
אביחי מנדלבליט

Date : 5/8/2015 7:51:45 AM

From : "Shai Nitzan"

To : "Haim Vismonski"

Cc : "Moshe Saada" , "Uri Carmel" , "Asaf Shavit"

**Subject : הסכמת פמ להגשת בקשה לבית המשפט להאזין לשיחות שנקלטו בהאזנת סתר ליאיר ביטון המשוחח עם עוה"ד רות
דוד ורונאל פישר ועם גב' עדי ישעיהו, עוזרתו של מר פישר**

שלום משה

נוכח האמור במזכרו של מר ויסמונסקי שנשלח אלי במייל בשעה 00:17 היום, ונוכח התוספת במייל שלו למטה, ומהטעמים המפורטים שם, הריני מאשר להגיש הבקשה שבנדון. הן באשר לשיחות המפורטות במייל שלך משעה 10:12 והן באשר לכ- 20 השיחות הנוספות המוזכרות במייל של מר ויסמונסקי משעה 10:34.

לגבי השיחות הנוספות האלה, אבקש להדגיש כי החומרים שיוקשבו ויופקו לא ישמשו כראיה גלויה ויוחסו תחת תעודת חיסיון, ואופן הטיפול במידע יטופל מול גורמי אחמ במשטרה.

בברכה

שי ניצן

From: Haim Vismonski

Sent: Friday, May 08, 2015 10:34 AM

To: Shai Nitzan

Subject: Fwd: FW:

פמ,

בהמשך למיילים בנושא ולשיחותינו מוצע לאשר למח"ש לפנות לבית המשפט בבקשה להתיר האזנה, שימוש ותמלול

שיחות בין יעד ההאזנה, יאיר ביטון, לבין עורכי הדין רות דוד, רונאל פישר

ועדי ישעיה, ביחס לשיחות המנויות במייל המצב של משה.

בנוסף, קיימת האזנה נוספת, במסלול חסוי, לשיחותיו של יאיר ביטון, ששם נמסר לי מפי סני"צ צבי משה מחטיבת הסיגינט במטא"ר כי בין החודשים פברואר ואפריל 2014 נקלטו כ-20 שיחות עם מספר המזוהה כמספרה של עורכת דין רות דוד ועוד כ-20 שיחות עם מספר המזוהה כשל עורך דין רונאל פישר.

מועדים אלה רלוונטיים מאד למועד בו מתמקד החשד כרגע (מפגש בחו"ל), ועל כן קיימת הצדקה לפנות בבקשה דומה גם ביחס לשיחות אלה, תוך הנחיה למח"ש כי הפנייה והחומרים שיוקשבו ויופקו לא ישמשו כראיה וייחסו בתעודת חיסיון, ואופן הטיפול במידע יטופל מול גורמי אחמ במשטרה, בתיווך שלנו במידת הצורך.

בנוסף יש לבקש ממח"ש לדווח את מספרי הצווים בהם מדובר בהקדם.

נשלח מה-iPhone שלי

תחילת ההודעה שהועברה:

מאת: Moshe Saada <MosheSa@justice.gov.il>

תאריך: 8 במאי 2015 GMT+310:27:45

אל: Haim Vismonski <HaimV@Justice.gov.il>

נושא:: FW:

From: Moshe Saada

Sent: Friday, May 08, 2015 10:12 AM

To: Shai Nitzan

Subject:

שי שלום,

לבקשתך מצב רשימת המעורבים, כמות השיחות והמועדים:

המדובר ב- 84 שיחות חסויות שהתקבלו בין התאריכים 29/4/2014 – 19/5/2014.

בין הנייד של יאיר ביטון למספרים הבאים:

050-3344222 – עוד פישר או עדי ישעיה

050-5216010 – עו"ד פישר

050-6216031 – עו"ד רות דוד

אודה על קבלת האישור.

שבת שלום,

משה

From: Shai Nitzan

Sent: Friday, May 08, 2015 8:40 AM

To: Haim Vismonski; Asaf Shavit

Cc: Uri Carmel; Moshe Saada

Subject: RE: מזכר חיים ויסמונסקי - התייחסות לבקשה של מחש - 7-5-2015

אורי ומשה

האם בוצעה הבדיקה האמורה בסעי' 2 למייל למטה?

חיים

לא התייחסת לנקודה שנאמרה לי בעל פה. מדובר בשיחות שהושגו בדרך חסויה ולכן אין כוונה להשתמש בהן כראיה, אלא רק להעשיר ידיעותינו על מה שקרה בין החשודים. האם זה משנה מעמדתך?

אשר למגבלות שהצעת במזכר, שתיהן לא נראות לי נחוצות.

הראשונה לא, שכן נקבל השיחות לעיוננו רק אם יתברר מהשיחות שתוכן עברייני,

שאזי, ממילא, אין חסיון ולכן לא תהא מניעה להעבירן ל משטרה.

אשר לשניה, אני מניח שהשופט יקבע הדרך הראויה להאזנה. החקירה כאן במגבלת

זמן מעצר ולכן לא כדאי להציע מיוזמתנו מגבלה שאינה מחויבת, שתעכבנו.

אודה להתייחסותך

שי

From: Haim Vismonski

Sent: Friday, May 08, 2015 12:17 AM

To: Shai Nitzan; Asaf Shavit

Subject: מזכר חיים ויסמונסקי - התייחסות לבקשה של מחש - 7-5-2015

פ.מ.,

בהמשך לשיחותיי הערב עם משה סעדה, ושיחה משלימה גם עם אסף, מצ"ב מזכרי.

כפי שציינתי במזכר,

1. בשונה מבקשות קודמות, לא ראיתי חומרי ראיות, ולכן יש כמה הנחות ראייתיות במזכר.
2. הצעתי להשלים פרטים, בטרם אישור הבקשה, לגבי מועדי השיחות המדוברות, כמותן המדויקת, וזאת על מנת לוודא שהכל באמת בסמיכות לנסיעה המדוברת לחו"ל. ביקשתי הדבר ממשה טלפונית (ואוסיף גם מייל אליו), כדי שיהיה מוכן למחר בבוקר.
3. הצעתי לכלול מגבלה עצמית בבקשה, בבחינת ריסון עצמי, ולבחון לכלול מגבלה נוספת בבקשה.
4. אני מזכיר כי אישור פ.מ. במקרה זה, אינו מחייב חתימה על בקשה או כדומה, שכן מדובר באישור מכוח נוהל של היועץ ולא מכוח החוק.

חיים

Date : 5/8/2015 7:27:45 AM

From : "Moshe Saada"

To : "Haim Vismonski"

Subject : FW:

From: Moshe Saada
Sent: Friday, May 08, 2015 10:12 AM
To: Shai Nitzan
Subject:

שי שלום,

לבקשתך מצב רשימת המעורבים, כמות השיחות והמועדים:

המדובר ב- 84 שיחות חסויות שהתקבלו בין התאריכים 29/4/2014 – 19/5/2014.

בין הנייד של יאיר ביטון למספרים הבאים:

050-3344222 – עוד פישר או עדי ישעיה

050-5216010 – עו"ד פישר

050-6216031 – עו"ד רות דוד

אודה על קבלת האישור.

שבת שלום,

משה

From: Shai Nitzan
Sent: Friday, May 08, 2015 8:40 AM
To: Haim Vismonski; Asaf Shavit
Cc: Uri Carmel; Moshe Saada
Subject: RE: 7-5-2015 - מחש - לבקשה של מוזכר חיים ויסמונסקי - התייחסות

אורי ומשה

האם בוצעה הבדיקה האמורה בסעי' 2 למייל למטה?

חיים

לא התייחסת לנקודה שנאמרה לי בעל פה. מדובר בשיחות שהושגו בדרך חסויה ולכן אין כוונה להשתמש בהן כראיה, אלא רק להעשיר ידיעותינו על מה שקרה בין החשודים.

האם זה משנה מעמדתך?

אשר למגבלות שהצעת במזכר, שתיהן לא נראות לי נחוצות.

הראשונה לא, שכן נקבל השיחות לעיוננו רק אם יתברר מהשיחות שתוכנן עברייני, שאזי, ממילא, אין חסיון ולכן לא תהא מניעה להעבירן ל משטרה.

אשר לשניה, אני מניח שהשופט יקבע הדרך הראויה להאזנה. החקירה כאן במגבלת זמן מעצר ולכן לא כדאי להציע מיזמתנו מגבלה שאינה מחויבת, שתעכבנו.

אודה להתייחסותך

From: Haim Vismonski

Sent: Friday, May 08, 2015 12:17 AM

To: Shai Nitzan; Asaf Shavit

Subject: מזכר חיים ויסמונסקי - התייחסות לבקשה של מחש - 7-5-2015

פ.מ.,

בהמשך לשיחותיי הערב עם משה סעדה, ושיחה משלימה גם עם אסף, מצ"ב מזכרי.

כפי שציינתי במזכר,

1. בשונה מבקשות קודמות, לא ראיתי חומרי ראיות, ולכן יש כמה הנחות ראייתיות במזכר.
2. הצעתי להשלים פרטים, בטרם אישור הבקשה, לגבי מועדי השיחות המדוברות, כמותן המדויקת, וזאת על מנת לוודא שהכל באמת בסמיכות לנסיעה המדוברת לחו"ל. ביקשתי הדבר ממשה טלפונית (ואוסיף גם מייל אליו), כדי שיהיה מוכן למחר בבוקר.
3. הצעתי לכלול מגבלה עצמית בבקשה, בבחינת ריסון עצמי, ולבחון לכלול מגבלה נוספת בבקשה.
4. אני מזכיר כי אישור פ.מ. במקרה זה, אינו מחייב חתימה על בקשה או כדומה, שכן מדובר באישור מכוח נוהל של היועץ ולא מכוח החוק.

חיים

Date : 10/28/2019 8:03:00 AM

From : "Naomi Granot"

To : "Efrat Rozen"

Subject : FW: דחוף - החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

Attachment : [124084_image001.png](#); [124084_image002.png](#);

From: Shai Nitzan
Sent: Monday, October 28, 2019 10:00 AM
To: Shlomo Lemberger; PM-Ozrim
Cc: Pralitey-Mahoz-Plili; Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; Yonatan Berman; Shosh Shmueli; (עניינים פלייליים); Dani Vitman; Yuval Kedar; Aner Helman; Naomi Granot
Subject: RE: החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

שלום לכל
 גם אני סבור שהשופט סובל טעה בהחלטתו, אולי אף פעל בחוסר סמכות.
 זה כמובן עדיין לא אומר שניתן לעתור נגד החלטה זו, שהינה החלטת ביניים ושעתירה כזו תתקבל.
 הכלל הוא שרק במקרים מאד חריגים ניתן לעתור נגד החלטת ביניים בפלילי וצריך הצדקה מיוחדת לכך.
 מעבר לכך, כמובן שיש לעתור, רק כאשר אנו בטוחים שעמדתנו לגופו של ענין נכונה.
 במקרה דנן, רוב פרקליטי המחוזות דווקא סברו שאין מקום להשלמת חקירה, ואילו למיטב הבנתי- אתה ונורית סברתם, שזה תלוי בנסיבות המקרה.
 דני היה בעד.
 לסיכום, נטייתי היא שבנסיבות אלה אין מקום לעתור.
 אולם כיוון שביקשתם ישיבה, והיא נקבעה להיום, אשמע בלב פתוח הטיעונים.
 תודה
 שי

From: Shlomo Lemberger
Sent: Thursday, October 24, 2019 9:43 AM
To: Shai Nitzan; PM-Ozrim
Cc: Pralitey-Mahoz-Plili; Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; Yonatan Berman; Shosh Shmueli; (עניינים פלייליים); Dani Vitman; Yuval Kedar; Aner Helman; Naomi Granot
Subject: דחוף - החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

פ.מ. שלום רב,

בהתאם לבקשתך, רצ"ב שרשור כלל המיילים בעניין בקשת פמ"י להגיש עתירה לבג"ץ על החלטת כב' השופט סובל בתיק רונאל פיישר, אשר קבעה כי אין לאשר השלמת חקירה בשלב זה של המשפט.

למעשה, ההכרעה מתחלקת לשניים:

א. הסוגיה המנהלית – האם טעה כב' השופט סובל עת החליט כי אין לבצע את השלמת החקירה, למרות אישורו של פרקליט המחוז? האם הייתה לו סמכות לקבל החלטה שכזו? מה מקומה של הביקורת המנהלית במסגרת ההליך הפלילי? מה הכלים המשפטיים וסדרי הדין שעל-פיהם מתבצעת ביקורת שכזו? מה גבולותיה?

ב. הסוגיה הפלילית – האם נכון ומוצדק לבצע השלמת חקירה בשלב מתקדם זה של המשפט, על דרך גביית הודעות מנאשמים שעניינם הסתיים [האחד, בהסדר טיעון; והשני, בביטול כתב האישום], לצורך העדתם נגד הנאשמים האחרים שמשפטם ממשיך ומתנהל.

כפי שתראה, דומה כי בסוגיה המנהלית קיימת תמימות דעים באשר לעמדה העקרונית הנוגעת לעניין זה, וכולם מסכימים שהחלטת השופט סובל אינה מתיישבת עם עמדת המדינה, כפי שזו הובעה בתיק רותם, שם הצפנו את הסוגיה העקרונית במלוא עוזו.

לעומת זאת, בהיבט הפלילי נטושה מחלוקת בין פרקליטי המחוז הפליליים.

עמית, רחל, אשרה וארון, סבורים כי אין מקום להשלמת החקירה בשלב זה. נורית, אילנה, דני ואני סבורים שבנסיבותיו של תיק זה, נכון היה לבקש את השלמת החקירה.

יונתן ברמן הבהיר שגם הוא מצטרף לעמדה העקרונית בהיבט המנהלי. הוא לא נכנס לסוגיה הפלילית. הוא מדגיש, כמובן, את הבעייתיות שקיימת בהגשת עתירה לבג"ץ על החלטת ביניים בהליך פלילי, כמו גם את הסיכונים שיש בהגשת עתירה שכזו.

מאחר שהדעות השונות מפורטות במיילים השונים – אני רואה לנכון לחזור עליהן.

הנושא מועבר להכרעתך, או לקביעת דיון בנושא.

מומי

From: Yonatan Berman <YonatanBe@justice.gov.il>

Sent: Wednesday, October 23, 2019 11:12 AM

To: Meital Buchman Schindel <MeitalSc@justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>; Rachel Matar <RachelM@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Dan Bahat <DanB@justice.gov.il>; Shira Kney-Tal <ShiraK@justice.gov.il>; Keren Altman <KerenShe@justice.gov.il>; Brigitte Vitali <BrigitteV@justice.gov.il>; PM-Ozrim <PM-Ozrim@justice.gov.il>; (עניינים פליליים) לשכת המשנה לפרקליט המדינה <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>

Cc: Shosh Shmueli <ShoshS@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>

Subject: החלטת סובל בעניין השלמת חקירה נחמיאס

שלום לכולם,

ענר בחו"ל ולכן לא יוכל להידרש לזה.

לאחר שקראנו את החומר ושוחחנו עם נעמי גרנות, עמדתנו היא כי בכל הנוגע לסמכות לתת את ההחלטה לעצור את השלמת החקירה, בהחלט מדובר בהחלטה (ככל שהיא תקדימית ולא פרקטיקה שאנחנו חיים אתה כבר שנים), שאינה עולה בקנה אחד עם אופי הביקורת המינהלית במסגרת ההליך הפלילי. הפסיקה שהתייחסה לביקורת מינהלית וחוקתית בהליך הפלילי מתייחסת לתקיפה עקיפה, אגב הצורך של בית המשפט הפלילי לפעול בגדרי סמכותו בעניין שהובא בפניו כדיון. דוגמה לכך היא בחינת השיקולים שהביאו להגשת כתב אישום "במשקפיים מינהליים", וגזירת תוצאה של ביטול כתב אישום או זיכוי, שהם סעדים שבסמכות בית המשפט הפלילי. אין משמעות הדבר שבית המשפט הפלילי הופך לבג"ץ קטן שיכול להושיט סעד של צו מניעה, שהוא תקיפה ישירה של החלטת הרשות המינהלית המוסמכת.

עם זאת, חשוב להדגיש שהגשת עתירה נגד החלטת ביניים בהליך פלילי תוך כדי ההליך (במקום המתנה לתקוף אותה במסגרת הערעור על פסק הדין הסופי) היא הליך

חריג מאוד. יכול להיות שטענת הסמכות האמורה מספיקה להצדיק הגשת הליך כזה, וניתן להציג גם היבט רחב של הבהרת הדין לגבי הביקורת המינהלית בהליך פלילי, אך לא ברור לנו אם המקרה לגופו מתאים לעתירה חריגה כזו. אין לנו מה לתרום בדיון שהתנהל בין פרקליטי המחוזות והמשנים לפרקליט לגבי הצורך בהשלמת חקירה. ברור כמובן כי להביא קייס לא חזק לבית המשפט העליון עלול להתהפך עלינו במובן זה שמה שרצינו למנוע עלול לקבל אישור של בג"ץ. יכול להיות שניתן יהיה לנהל סיכון זה במהלך הדיון ולראות לאן הרוח נושבת, אבל ברור שצריך להבין האם אין מנוס מהשלמת החקירה, כדי לא לעתור על משהו חלש או תיאורטי.

בברכה,

שוש ויונתן

From: Nurit Litman
Sent: Wednesday, September 18, 2019 11:28 AM
To: Ilana Yerushalmi; Shlomo Lemberger; Alon Altman; Oshra Guez; Amit Aisman; Dani Vitman; Rachel Avisar; מחוז ומנהלי מחלקות פלילי (לשכת המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)
Cc: Naomi Granot; Aner Helman
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

שלום לכולם,

גם אני מצטרפת לעמדתו של מומי.

צריך להפריד בעיני בין שתי סוגיות – הסוגיה העובדתית והמשפטית. בסוגיה העובדתית, כלומר, בשאלה האם תצמח לנו תועלת מגביית הודעות משני הנאשמים האמורים, צריכה להכריע פרקליטות המחוז על סמך היכרותה עם חומר הראיות, עם התצהיר של הנאשם (שלא הוגש), וכל פרט אחר שיכול לסייע לה להעריך האם תצמח תועלת מהשלמת החקירה. אני מניחה שאת השלב הזה דני כבר עבר לפני שהוא החליט על ביצוע השלמת החקירה, ועל כל פנים המידע והיכולת להעריך את נחיצות ההשלמה מצויים אצלו.

בסוגיה המשפטית דעתי, כאמור, כדעתו של מומי, והדוגמה שהוא נתן בענין ראייה פורנזית, גם אם דבר קיומה נודע לנו בשלב מאוחר במשפט, ממחישה בעיני מאוד את הדברים. בית המשפט אישר כבר השלמות חקירה מהותיות בשלבים מאוחרים מסיום פרשת התביעה (וכפי שכתב גם בענין זה מומי, ר' פרשת אולמרט – שולה זקן). מדובר בהשלמה שהצורך בה עלה רק לאחר ששני הנאשמים האמורים הודו, ולכן לא יכולנו לבצעה לפני כן.

גם אם הראיות שהיו בפנינו ביססו סיכוי סביר להרשעה ואפשרו את הגשת כתב האישום, אין זה אומר שאין מקום להשלים חקירה לגבי ראיות נוספות שלא ידענו על קיומן עם הגשת כתב האישום. בענין זה, בניגוד לעמדתו של עמית, אינני סבורה שהעובדה שאנו סבורים שיש צורך היום בהשלמת חקירה, מעידה בהכרח על כך שאין לנו די ראיות בתיק ועל כך שיש צורך ב"חישוב מסלול מחדש".

נורית

From: Ilana Yerushalmi <IlanaYe@justice.gov.il>
Sent: Tuesday, September 17, 2019 12:35 PM
To: Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>; Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>; Oshra

Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; פירקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פילי <Praklity-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>
Cc: <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

שלום לכולם,

אני נוטה לדעתו של מומי. יש קושי אמיתי, בעיניי, בהגדרת בקשת ההשלמה "סטיה מנורמה".
 העובדה שהדבר (כמעט ו) לא התבקש בעבר היא בגדר עובדה הסטורית ולא ענין עקרוני, דווקא.

עם זאת, אני מתלבטת עדיין בשאלה האם יש הבדל בין השלמת החקירה בארועים בהם החליט הנאשם/עד להודות לבין השלמת חקירה שחולשת על כלל האישומים שבתיק, גם כאלה בהם הנאשם/עד לא הודה.

אולי אין.

הדוגמא שמומי הביא של מציאת הקלטה – או צילום וידאו של הארוע הפילי עצמו, לצורך הענין – ממחישה את האבסורד. גם במקרים הללו הנאשמים עלולים להיות חשופים, בשלב מתקדם של המשפט, לחומר חקירה נוסף שלא היה מוכר להם בעת הכנת הגנתם.... אז לא נוכל להציגו בפני בית המשפט?

בחירות טובות, אילנה

From: Shlomo Lemberger <ShlomoL@justice.gov.il>
Sent: Tuesday, September 17, 2019 11:46 AM
To: Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>; Oshra Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; פירקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פילי <Praklity-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>
Cc: <LishkatMishnePlili@justice.gov.il>; Naomi Granot <NaomiG@justice.gov.il>; Aner Helman <AnerH@Justice.gov.il>
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

לכולם שלום,

א. אפתח דווקא בשאלת הבהרה: מדוע אנו נדרשים לגביית הודעות משני הנאשמים ולא מסתפקים בהודייתם בפני ביהמ"ש ובתצהיר שמסר אחד מהם? האם רק החשש מפני האפשרות שיתכחשו לאמרותיהם אלה [ואז נראה שלא ניתן יהיה לעשות בהן שימוש נגד הנאשמים האחרים], או שאנו מבקשים להעשיר את מה שימסרו לנו, ולמעשה, לקבל חומר חקירה נוסף וחדש [שהרי במשטרה הם שתקו]?
 ככל שמדובר אך ורק בחשש שיתכחשו דבריהם בפני ביהמ"ש – כי אז אכן איננו נוהגים לגבות הודעות בשלב זה, רק כדי שניתן יהיה לעשות בהן שימוש במסגרת ס' 10א. ולכן, אם זה כל הסיפור, הייתי נמנע מלהשלים חקירה, וגם לא הייתי מנסה לאתגר את החלטת השוט סובל. לעומת זאת, ככל שאנו מבקשים לקבל מהם מידע נוסף, מעבר להודאות בפני ביהמ"ש ולתצהיר – כי אז ראוי לחשוב האם אכן נכון היה לבקש את השלמת החקירה, הגם שמדובר בצעד נדיר יחסית, ובעיקר, האם נכון יהיה לנסות לתקוף את החלטת השופט סובל בפני בג"ץ.

ב. במאמר מוסגר אוסיף, כי אכן אנו לא נוהגים לעשות שימוש בס' 10א, כאשר מדובר בהודאה שניתנה במסגרת הודיית נאשם בפני בית המשפט, לצורך הבאתה כראיה נגד נאשמים אחרים. זאת, למרות שבעבר נשמעו דעות שונות בעניין זה. אגב, נראה שהשופט סובל עצמו, בס' 3 להחלטתו, דווקא סובר שהודאה בפני בית המשפט "חזקה" יותר מאשר הודאה דומה בפני חוקר משטרה, ומשכך, לכאורה, אפשר שהוא דוגל בגישה שדווקא כן מאפשרת להשתמש בהודאה האמורה, גם אם העד [הנאשם לשעבר] מתכחש לה. כך שלעניין זה, אפשר שמבחינת סובל, ככל שנסתמך על הודיית הנאשמים בפני ביהמ"ש [ואולי גם על התצהיר שמסר אחד מהם, ככל שהוא יאשר שהתצהיר אכן נחתם על ידו], דווקא ניתן יהיה לעשות שימוש בס' 10א. ולמרות זאת, אני מסכים שלא נכון יהיה לעשות זאת, שכן בעניין זה אכן המדיניות שלנו בשנים האחרונות התקבעה באופן שבו אנו לא נוטים לעשות זאת [הגם שעניין זה אולי שווה מחשבה נוספת].

ג. השופט סובל מצביעה על פרקטיקה מקובלת, לפיה התביעה לא נוהגת לגבות הודעה מנאשמים שהודו, גם כאשר היא מבקשת להעיד את הנאשמים הללו כנגד נאשמים אחרים. לשיטתו, פרקטיקה זו הינה בעלת מעמד דומה להנחייה מנהלית, שלצורך סטייה ממנה נדרשת הנמקה משמעותית ומשכנעת. כבר עתה אומר, שאני מסופק מאוד אם כך ראוי ונכון להתייחס לפרקטיקה הנוהגת. לשיטתי, אין לראות בה כהנחייה נוהגת הלכה למעשה, שיש בה כדי לקבע מעין נורמה המחייבת את רשויות התביעה. בעיני, מדובר בסה"כ בהתנהלות שמקורה בכך שבדרך כלל לא מתעורר הצורך לבצע השלמת חקירה שכזו [ראו להלן], ולא באמירה שמצביעה על בעייתיות עקרונית בהשלמת חקירה בעת התפתחות מסוג זה של מהלך המשפט, התפתחות הכוללת הודיית אחד הנאשמים ורצון להעידו נגד שותפיו [מעבר לעצם הקושי להשלים חקירה בשלב מאוחר של המשפט].

ד. ומכאן לעיקר – אכן, במרבית המקרים לא מתעורר צורך של ממש בגביית הודעה מהנאשם שמחליט להודות. זאת, כך דומני, משיקולים פרקטיים בלבד: אפשר שחומר החקירה שקיים, ובכלל זה גרסאות העד שכבר נמסרו במשטרה, אינו דורש השלמה נוספת; אפשר שניתוח הסיטואציה מוביל למסקנה שאין תוחלת לגביית הודעה שכזו, שכן ברור שהנאשם, שאולי עומד להפוך לעד, לא ישתף פעולה ולא יוסיף דבר על הודייתו בבית המשפט; אפשר שהגזרה בה יכול הנאשם/עד לסייע הינה צרה מאוד, ובמקרה זה, במסגרת השיקול אם לבצע השלמת חקירה, מגיעים למסקנה כי "אין הצר שווה בנזק המלך". אך מה באשר למקרה שבו יש סבירות גבוהה שאותו נאשם, במקביל להודאתו בבית המשפט, יכול [ומוכן] לפרוס גרסה מעודכנת [שלא נמסרה בחקירתו במהלך החקירה העיקרית], שיש בה חשיבות של ממש לחשיפת האמת? האם במקרה זה לא נכון יהיה לטעון שלמרות השלב המאוחר בו מצוי המשפט, ראוי, נכון ואף מוצדק – במסגרת מערך האיוזנים – להשלים חקירה, למען עשיית צדק?

נרחיק לרגע עדותנו, נניח שבשלב מאוחר של המשפט מסתבר שיש קלטת שאיש לא ידע עליה, ויש בה כדי להוסיף חומר משמעותי על האירוע מושא כתב האישום. האם לא נבקש להשלים אז חקירה, למרות השלב? הרי הכללים הנוגעים להוספת ראיות חדשות חלים אפילו על שלב הערעור. כך שברור שאין מניעה עקרונית לבצע השלמות חקירה בשלבים מאוחרים ממש, אלא שהכל עניין של איוזנים.

ואם נחזור לגביית הודעה מעד שמחליט להודות באמצע משפטו – לו היה מדובר בנאשם שמחליט לחתום הסכם עד מדינה עם התביעה, דומה שברור שבמקרה זה ניתן היה לגבות ממנו הודעה [ודן כבר הזכיר את מקרה שולה זקן]. כך שאין אנו מדברים על עיקרון או מעין הנחייה, שלא מאפשרים לגבות הודעה בשלב זה, אלא על בחינת הסיטואציה הספציפית בה מדובר.

ה. ומכאן לשורה התחתונה – לטעמי, ככל שמדובר בניסיון "להוציא עוד משהו" מאותם נאשמים/עדים, כשאנינו יודעים מה סיכוייו של ניסיון זה, הן באשר למידת שיתוף הפעולה שלהם והן באשר למשקל ומשמעות המידע שימסרו, כי אז הייתי נמנע מלנקוט בצעד החריג

של גביית הודעה בשלב מאוחר זה. בסופו של יום, כפי שכתבה רייצ'לי, יצאנו לדרך עם חומר חקירה שבהסתמך עליו הגשנו את כתב האישום, ובהתייחס אליו הכין הנאשם את הגנתו. לעניין זה, אכן דומה שלנאשם יש אינטרס הסתמכות מסויים – גם אם מוגבל – שזה החומר שמפניו יהיה עליו להתגונן. משכך, ניסיון ל"מקצה שיפורים" בשלב זה, שאפשר שיהיה בלתי צליח, לא נראה לי מוצדק, במסגרת מערך האיזונים הנוגעים לסוגייה זו.

לעומת זאת, במסגרת שקילת האיזונים, ככל שאנו מצפים לחומר ראיות בעל ערך משמעותי, שאנו מעריכים שיש סבירות של ממש שנקבל בעקבות גביית ההודעות, ובהנחה שקיימת אינדיקציה שהעדים אכן מתכוונים לשתף פעולה, ולמסור מידע שיעשיר את תמונת המצב על אודות האירועים מושא כתב האישום [בדומה לעד מדינה בשלב זה], כי אז נראה לי שלא יהיה זה מוצדק למנוע מבית המשפט להיחשף לראיות אלה, שדומה כי חלים עליהם שני עקרונות חשובים במסגרת מערך האיזונים בשלב זה: ראשית, לא ניתן היה לקבל חומר זה בשלב מוקדם יותר; ושנית, החומר הינו בעל משמעות של ממש בכל הנוגע לפוטנציאל חשיפת האמת.

ו. ובשולי הדברים – ודאי שהייתי רוצה לאתגר את החלטת השופט סובל בכל הנוגע להנחת המוצא שלו בדבר יכולתו של בית המשפט לקיים ביקורת מנהלית על החלטות רשיות התביעה במהלך ההליך הפלילי [ניר-עם]. כזכור, עניין זה תלוי ועומד היום בבית המשפט העליון ומצפה להכרעה.

מומי

From: Alon Altman <AlonA@justice.gov.il>

Sent: Tuesday, September 17, 2019 9:17 AM

To: Oshra Guez <Guez@Justice.gov.il>; Amit Aisman <AmitAi@Justice.gov.il>; Dani Vitman <DaniV@justice.gov.il>; Rachel Avisar <Avisar@Justice.gov.il>; <Praklity-Mahoz-Umenahaley-Plili@justice.gov.il>

Subject: Re: החלטה מיום חמישי

דעתי כדעת רחל עמית ואשרה.
בזמנו נאוה בנאור הוציאה הנחייה שאיננו מעידים שותף אחרי שהודה בהסדר רק על בסיס הודאה זו, מתוך הנחה שהודה לגבי עצמו בלבד.
בעיני זה הגיוני וגם משליך על הצורך לגבות הודעה נוספת על סמך הודייה זאת בכתב אישום מתוקן.
אם התצהירים נתנו לפני ההסדר ובלי קשר אליו אז הם יכולים להיות בסיס לעדות ואין צורך בהודעה משטרתית נוספת. אם נתנו כחלק מההסדר כמוהם כהודאה לפרוטוקול לצורך הסדר והייתי נמנע משימוש בהם כעדות נגד אחר.
אלון

נשלח מ-Workspace ONE Boxer

כתב <AmitAi@Justice.gov.il> Amit Aisman, בתאריך 17 בספט' 2019 08:21

בוקר טוב,
מצטרף לעמדתן של רחל ואשרה.
למיטב זכרוני מעולם לא התבקשתי לאשר השלמה מעין זו וכפי שציינה אשרה באם הייתי מתבקש הרי שככל הנראה לא הייתי מאשר אותה.
לצד דבריהן של אשרה ורחל מספר הערות נוספות:
האחת, גם אם היה בית המשפט מאפשר גביית הודעה מהנאשמים הרי שבשלב זה בו כל החומרים עמדו לרשותם, הם מודעים היטב ליריעת המחלוקת בין הצדדים, הם "מחויבים" לגרסה בה בחרו במסגרת הסדר

הטיעון ומשכך הודעה כזו והעדויות שהייתה מגיעה לאחריה - בהעדר ראיות חיצוניות משמעותיות לתמוך בה - הייתה להבנתי בעלת משקל נמוך ביותר, אם בכלל.

שנית, ככל שגביית ההודעה לא הייתה חלק מהסדר הטיעון (מהלך לא פשוט בפני עצמו) או למצער הבאנו לידיעתם שכך בכוונתנו לעשות במסגרת המשא ומתן להסדר הטיעון הרי שספק בעיני אם היו משתפים פעולה ומפילים את הנאשם ובו בזמן את עצמם מחד גיסא והאם לא היינו מוצאים את עצמנו אל מול בקשה שלהם להימנע מגביית הודעתם מאידך גיסא משלל טעמים מוצדקים יותר, או, פחות בהקשר זה.

שלישית, השלב בו נמצא התיק כפי שעולה מההחלטה - סוף פרשת תביעה וכארבע שנים מאז תחילת שמיעת הראיות - אף הוא שיקול משמעותי כנגד תקיפת ההחלטה או ביצוע השלמת חקירה בכלל והשלמת חקירה מעין זו בפרט בטח ובטח באקלים המשפטי הקיים וחוסר שביעות הרצון שמגלים בתי המשפט אל מול בקשות השלמה מאוחרות.

רביעית, ההחלטה האם להעידים במצב שנוצר, קרי- כתב האישום המתוקן מן הסתם בו הודו כראיה היחידה כנגד שתיקתם / גרסתם האחרת בחקירותיהם במשטרה היא בסופו של יום תלויה במערך הראיות הכולל בתיק. מבלי להכיר מערך זה דעתי היא שהכף נוטה כנגד העדה כאמור. מעבר למשקל הנמוך של ההודאה בכתב האישום כראיה בטח ובטח כנגד הנאשמים שנותרו בכתב האישום, הרי שלא נוכל לדעת או להעריך מה בסופו של דבר תהיה גרסתם על דוכן העדים- הודינו כי עורכי הדין שלנו אמרו לנו שזה הסדר מעולה וכיו"ב- ובהעדר גרסה אחרת בהודעה לא נוכל לסתור גרסה זו / להעדיפה ב - 10 א. לבסוף בהקשר זה הרי שמפשיטא לא ניתן יהיה להשלים החסר בראיון עד.

בהינתן כל האמור לא הייתי ממליץ לתקוף את ההחלטה וזאת מבלי להקל ראש בנזק בראייתי שנוצר מאי גביית ההודעה.

בסופו של יום עם חומר הראיות הזה יצאנו לדרך מתוך מחשבה שיהיה בו די כדי להוכיח את אשמתם של הנאשמים.

ככל שאין בו די יכול ויש מקום לחשב מסלול מחדש.

תודה.

עמית

ב-16 בספט' 2019, בשעה 21:47, Oshra Guez <Guez@justice.gov.il> כתב/ה:

הי דני,
אני מסכימה עם רחל.
לא הייתי כנראה מאשרת השלמת חקירה כזו.
האופציה היחידה לקבל מהם גרסה היתה במסגרת ההסדר שנערך עימם. ניתן היה להתנות את ההסדר בתמורה לקבלת גרסה מלאה במשטרה (נכון, כמו עד מדינה). מניחה שאם היה אפשרי הייתם עושים כך.

אם מלכתחילה לא היה די בגירסתם במשטרה כדי להפוך אותם לעדי תביעה, אזי על בסיס הודיה בכתב אישום במסגרת הסדר בלבד, בעייתי להביאם לעדות.

פשיטא שגם רענון בפרקליטות לא יכול להתקיים ללא גרסה בחקירה, ואינו מהווה תחליף לחקירת משטרה.

בקיצור הייתי כנראה מוותרת על העדתם.

אשרה

בברכה,

אשרה גז - אינשטיין, עו"ד | פרקליטת מחוז תל - אביב (פלילי)

טלפון: 03-6970009 פקס: 03-6949304

דוא"ל: quez@justice.gov.il

[פרקליטות המדינה](#) <image001.png.awsec> <image002.png.awsec>

From: Dani Vitman
Sent: Monday, September 16, 2019 8:42 PM
To: Rachel Avisar; פרקליטי מחוז ומנהלי מחלקות פלילי
Subject: RE: החלטה מיום חמישי

רייצ' תודה על התגובה מקוה שהיא סנונית....

ולעיצומם של דברים - הנחת המוצא הודאית במקרה זה היא שבית המשפט לא יתיר להם להעיד מעבר לאמירות הלאקוניות התואמות את הסדר הטיעון, אלא אם כן יהיה לכך עוגן בחומר החקירה קרי...הודעה עדכנית שמשמעותה השלמת חקירה.

רייצ' את מתארת בתחילת דברייך את פס"ד סלע של השופט גולדברג, אלא שהסיטואציה במקרה שלנו מורכבת יותר.

הנאשמים לא גרסו כל גרסה במשטרה והשינוי בא עם ההגעה להסדר. ללא חקירה אי אפשר יהיה להביא הדברים בפני בית המשפט, ולמען האמת גם ראיון העדים טרם העדתם יהיה מוגבל לרוח ההחלטה, שהרי לא נשלים בעצמנו מה שסובל אסר על המשטרה לעשות. מכאן שהויתור על תקיפת ההחלטה אינו כה פשוט, ובעל השלכות משמעותיות על התיק.

דני.ו.

נשלח מ-Workspace ONE Boxer

כתב <Avisar@Justice.gov.il> Rachel Avisar, בתאריך 16 בספט' 2019 20:33

ה'

ניסיתי להיזכר וגם לבדוק במיילים שלי האם אישרתי השלמה כזו, אבל לא מצאתי.

ההחלטה נראית לי שגויה מבחינת הניתוח המשפטי, ומבחינה זו שבית המשפט פסל את האישור שניתן. אבל אני לא בטוחה בנוגע לתוצאה.

מבחינה מעשית – נדמה לי שיש קושי להעלות עד על דוכן העדים כשכל מה שיש בידנו זו הודאה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר. מה יקרה אם לא יחזור על העובדות הללו? למיטב זכרוני את הפסיקה, בתי המשפט אינם מוכנים לאמץ הודאה זו כאמרת חוץ של עד לכל צורך מהותי שהוא. מרבית הנאשמים הרי אינם מוכנים להעיד בסיטואציה הזו ולחזור על הפללת השותפים, ובתי המשפט מקבלים שהם הודו "לגבי עצמם" בלבד, לא משנה אם בכתב האישום נרשם הנאשם האחר במפורש או לא.

יחד עם זאת, עוד בהיבט המעשי – באיזה אופן אישרת את חקירתו? לכאורה אמורים לחקור אותו באזהרה. היום הוא אולי עד, אבל מבקשים לחקור אותו על מעשים פליליים שהוא עשה. האם הוא בכלל היה משתף פעולה בנסיבות כאלה? ואם הוא יסרב להשיב במשטרה או שימסור עובדות אחרות – האם לא נפגעה האפשרות לבקש עכשיו להסתמך על הודאתו בבית המשפט?

אני מניחה שאם הייתי יודעת שהם ישתפו פעולה אם יקראו להעיד בבית המשפט – הייתי מעידה אותם בלי חקירה נוספת במשטרה (וגם בלי הכנה למעט מסירת הודעה שהם מוזמנים להעיד על העובדות בהן הודו). ואם אני צופה שלא ישתפו פעולה – הייתי מוותרת לחלוטין על עדותם. ממילא מלכתחילה לא הסתמכתי עליהם כשהגשתי את כתב האישום. בקיצור – הייתי מוותרת על תקיפת ההחלטה.

רחל

בברכה,

רחל אבישר-אבלס, עו"ד | פרקליטת מחוז מרכז (פלילי)

טלפון: 073-3923817 פקס: 03-6972305

דוא"ל: avisar@justice.gov.il[!\[\]\(e474458956c9a37fbf9586ddb60a7fa1_img.jpg\) <image002.png.awsec>](#) [!\[\]\(4d1d3f2547aeece54bb6babd23f4121b_img.jpg\) <image001.png.awsec>](#) פרקליטות המדינה

From: Shai Nitzan**Sent:** Saturday, October 12, 2019 11:52 PM**To:** Dani Vitman; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman; Naomi Granot**Cc:** Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (עניינים פליליים)
(לפרקליט המדינה)**Subject:** RE: 5.10.19 מסמך של דן - הצורך בהשלמת חקירה בענין נחמיאס

שלום דני ומומי
כפי שסיכמנו בשיחות ביום חמישי, אבקש לקבל את עמדת ענר ומח' בגצים באשר לאפשרות לעתור
לבגז נגד החלטת ביניים זו.
לאחר מכן, אבקש לקבל תמצית עמדות פורום פרק' המחוז הפליליים, שלמיטב הבנתי נדרשו לנושא,
ובראשם עמדת מומי וכן עמדת נעמי, שאבקש שיתייחסו גם לעמדת מח' הבגצים. וכמובן עמדת פמי
לאחר שבגצים יחוו דעה
אזי אחליט איך להתקדם
תודה
שי

From: Dani Vitman**Sent:** Sunday, October 6, 2019 8:36 AM**To:** Shai Nitzan; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman; Naomi Granot**Cc:** Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (עניינים פליליים)
(לפרקליט המדינה)**Subject:** RE: 5.10.19 מסמך של דן - הצורך בהשלמת חקירה בענין נחמיאס

בוקר טוב בשנית,

טעות די בולטת בתחילת המייל הקודם – השופט סובל נתן את ההחלטה ולא סגל, כנראה שהאחרון
לא היה נותן כזו החלטה.

תודה דני.ו.

בברכה,

דניאל ויטמן, עו"ד | פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)

טלפון: 02-6208141 פקס: 02-6467932

דוא"ל: daniv@justice.gov.il

פרקליטות המדינה

From: Dani Vitman
Sent: Sunday, October 6, 2019 6:14 AM
To: Shai Nitzan; Shlomo Lemberger; Rachel Matar; Aner Helman
Cc: Dan Bahat; Shira Kney-Tal; Keren Altman; Brigitte Vitali; PM-Ozrim; לשכת המשנה (לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)
Subject: FW: 5.10.19 נחמיאס בענין השלמת חקירה

שי וכולם בוקר טוב,

לפני מספר שבועות החליט השופט סגל, לבקשת הסנגוריה, שלא להתיר לנו לבצע השלמת חקירה בתיק פישר. נציע לקיים דיון באשר לאפשרות לתקוף החלטה זאת.

רקע הדברים:

- א. הגענו להסדר טיעון באישום הקשור לאחים נחמיאס, במסגרתו מחקנו את האישום נגד אביב נחמיאס וליאס נחמיאס ייחסנו עבירת שיבוש מהלכי משפט תחת עבירת מתן שוחד.
- ב. יוסי נחמיאס חתם על תצהיר ובו הוא מגולל את מערכת היחסים שלו עם פישר, לפיה שילמו האחים נחמיאס את שכר טרחתו של פישר מבלי לדעת שהם למעשה נותנים שוחד שיועבר לערן מלכה.
- ג. בעקבות ההגעה להסדר אישרתי לבצע השלמת חקירה על דרך של חקירת יוסי נחמיאס, וכן חקירת אביב ככל שזאת תידרש. אעיר כי תצהירו של יוסי והודאתו במיוחד לו בכתב האישום המתוקן היו בבחינת חידוש משמעותי ביחס לגרסתם בעת החקירות במח"ש ולפיכך סברתי ועודני סבור שאישור השלמת החקירה בא ובשופי בשערי הנחיה 6.11 סעיפים 7 ו 9.
- ד. כאמור, הסנגורים ביקשו למנוע את השלמת החקירה, הצדדים טענו וסובל הכריע לאסור את השלמת החקירה. סובל פתח באזכור הלכת נירעם אך טען שעל אף שדוקטרינת הביקורת המינהלית בהליך הפלילי ראויה, אין הוא צריך לה במקרה זה, וישנם נימוקים ראויים נוספים מדוע לאסור את השלמת החקירה.
- ה. לטעמנו סובל טעה, ועל כן שלחתי בזמנו את ההחלטה לפרורם פרקליטי מחוזות פליליים כדי לשמוע את עמדתם. הדעות באשר לניסיון לתקוף את החלטתו היו חלוקות, למותר לציין שדעתנו עם המצדדים בבחינת אפשרות זאת.
- ו. ברי כי מדובר בצעד חריג, אך החלטת סובל בצירוף אופן התנהלותו בתיק תקשה עד מאוד לרדת לחקר האמת "באישום נחמיאס", תוצאה שאם אפשר למונעה היינו שמחים לעשות זאת.

המסמכים המצורפים:

- א. מסמך של דן עליו עבד צוות פישר ובו הסבר פרטני מדוע השלמת החקירה נדרשת בעינינו. המסמך מפרט את פערי הגרסאות של יוסי נחמיאס, בין אלו שניתנו במהלך החקירה לבין גרסתו בתצהיר ואת הצורך המובהק בחקירה משלימה שלו.
- ב. כתב אישום מתוקן הקשור לאישום נחמיאס.
- ג. הודעה על הסדר טיעון + תצהירו של יוסי נחמיאס.
- ד. החלטת סובל נשוא מייל זה.
- ה. נקודות להשלמת חקירה אותן ביקשנו שחוקרי מח"ש ילבנו אילו הותר לנו לבצע את ההשלמה.

לנוכח האמור לעיל אציע לבקש דיון בלשכתך בשאלה האם נכון לנסות לתקוף את החלטת סובל.

תודה וגמר חתימה טובה, דני.ו.

בברכה,

דניאל ויטמן, עו"ד | פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)

טלפון: 02-6208141 פקס: 02-6467932

דוא"ל: daniv@justice.gov.il

פרקליטות המדינה

**נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות (נבת"ס)
משרד המשפטים**

כ"א באייר, התשע"ה
10 במאי 2015
מספר פנייה :
88/14

לכבוד

עו"ד שלמה למברגר
פרקליט מחוז תל אביב (פלילי)

שלום רב,

הנדון: פנייה מס' 88/14

למען הסדר הטוב, לאחר שיחתנו לנוכח אירועי יום 6.5.15 והפרסומים של ארגון הפרקליטים בעניין, אני מוצאת לנכון להעלות על הכתב את העובדות הרלוונטיות לנושא רונאל פישר-רות דוד, עובדות שאינן שנויות במחלוקת בינינו :

- (1) ביום 10.7.14 פנינו לעו"ד נאווה שילר לנוכח תלונה שהתקבלה במשרדנו מתנועת אומ"ץ. בפנייתנו ציינו כי "מאחר שהפנייה מעלה לכאורה סוגיה הקשורה להתנהלות הפרקליטות כארגון ולא רק התנהלות פרטנית של פרקליטת המחוז דאז, ובטרם אדרש לשאלת בדיקה מערכתית יזומה של התנהלות פמת"א בהקשר זה, אבקש שיועמדו לעיוני כל התיקים בהם שימש עו"ד רונאל פישר כסנגור בשנתיים שקדמו לפרישתה של עו"ד רות דוד."
- (2) ביום 25.8.14 התקבלה תשובתה של עו"ד נאווה שילר, ששימשה באותה עת כממלאת מקום פרקליט המחוז.
- (3) מאחר שהתשובה לא הייתה מספקת פנינו שוב ביום 4.9.14 לעו"ד שילר וביקשנו, בין היתר, שיועמדו לעיוננו שני תיקים שהוזכרו בתשובתה.
- (4) לאחר המתנה של 3 חודשים וחצי (שכללה תזכורת מצדנו), שבמהלכה נכנסת לתפקיד פרקליט מחוז תל אביב (פלילי) התקבלה אצלנו תשובתך מיום 23.12.14. החלק הרלוונטי לנושא העיון בתיקים היה כדלקמן:
"הרי שנוכח הדיונים המתקיימים בימים אלה, בכל הנוגע להעברת מידע שמקורו בעיון בתיקי הפרקליטות, מקום בו מדובר בתלונה פרטנית, אבקש – על דעת פרקליט המדינה, עו"ד שי ניצן – כי המענה יידחה לעת הזו, עד שיושג סיכום בנושא זה."

5) לאחר קבלת מכתבך האמור נשלחו על ידינו מספר תזכורות בהתכתבות אימיילים בעניין זה עם משרדו של פרקליט המדינה בתאריכים 19.2.15, 1.4.15 ו- 15.4.15. למרות כל פניותינו, לא קיבלנו כל התייחסות עניינית.

6) ביום 6.5.15 בשעות הצהריים, טלפנה למשרדנו סער מזכירתך. במקרה אני הייתי זו שעניתי לה לטלפון. בשיחה זו אמרה סער לראשונה כי התיקים מצויים וממתינים לעיונו. לא אצטט את שאר חלקי השיחה.

7) בשעות אחר הצהריים של אותו יום, נשלח על ידיך אימייל לעו"ד הילה רז ממשרדנו, בו אתה מציין כי "מסתבר שהייתה בינינו לבין הנב"ם אי הבנה בכל הנוגע לבדיקתכם את תיקי עו"ד רונאל פישר. התיקים ממתינים בלשכתי מזה זמן רב".

עו"ד הילה רז אינה חלק מאגף התלונות הפרטניות, מעולם לא טיפלה בתיק שבנדון, ואינה מיועדת לפרטיו.

8) מכל מקום, מאחר שעד אתמול בצהריים, היום שבו התפוצצה פרשת רונאל פישר-רות דוד, לא קיבלנו מכם כל אישור לכך שהתיקים יועמדו לעיונו, ומאחר שאתמול, דרך שיחת הטלפון מסער והאימייל שלך לעו"ד הילה רז, התברר שהתיקים נמצאים בחדרך, הבאתי עובדה זו לידיעת ראש מח"ש שכן נראה לי, אלא אם כן יוחלט אחרת על ידי הגורמים המוסמכים, כי אין מקום לבדיקה על ידי נב"ם והבדיקה אמורה כעת להתקיים על ידי המשטרה.

9) בעקבות שיחתי עם ראש מח"ש, טלפנת אלי ובשיחתנו אישרת כי התיקים נמצאים במשרדך אך עקב תקלה אצלכם לא הודע לנו על כך. לא בעל פה ולא בכתב. לראשונה נודע לנו על כך, כאמור, ביום 6.5.15 אחר הצהריים.

10) לנוכח התגובות שמסר ארגון הפרקליטים לתקשורת, בו קיימת אמירה מפורשת הסותרת את השתלשלות העובדות דלעיל, בכוונתי להעביר מכתב זה כתגובה לתקשורת, לצורך העמדת הדברים על דיוקם. אעשה כן אם לא אקבל ממך תיקון לאמור לעיל עד שעות הצהריים היום.

בכבוד רב,

הללה גרסל

הילה גרסטל, נציבה

העתק: מר שי ניצן, פרקליט המדינה